

Olv.: Mtörv 30,10-14 – Kol 1,15-20 – Lk 10,25-37

Az irgalmas szamaritánus

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Énekeltük: “Az Úr az én fényem.” Vigasztalásképpen hadd mondjam, nem lehet akkora sötétség az ember szívében, hogy az isteni irgalom fénye azt be ne világítaná. Ez a reménység tölti el ma reggel is a szívünket. Azért imádkozunk, hogy ez a fény rendet teremtsen bennünk. Az Isten szeretete megszüntethet minden összevisszaságot a mi életünkben, csak engedjük, hogy ez a fény betöltse a szívünket. Engedjük, hogy az Isten szeretete betöltse az életünket.

Ebben a szentmisében megkülönböztetett szeretettel imádkozunk Imréért meg Sáriért. 40 éve élnek együtt. Mások is vannak ilyenek, reményeim szerint sokan. Irántuk megkülönböztetett figyelemmel vagyunk, mert ők azok az emberek, akik rengeteg jót tettek az elmúlt évtizedek során a szegényekért, betegekért, az Irgalmas Rend ügyéért, a Máltai Szeretetszolgálat programjainak a megvalósításában. Ezt megköszönni nem is tudjuk, legfeljebb az Isten elé visszük ezt az ügyet. Ezt az egyszerű megoldást választjuk.

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az Irgalmas Rend kápolnájában veszünk most részt ezen a szentmisén. A magyarok az Irgalmasokat csak egyszerűen így nevezték: “Miseriek.” A latin szóhasználatból származik ez az elnevezés. Latinul az irgalmasság így hangzik: “Miseri cordie.” Miseriek. Elődeink gondolkodásmódja szerint azok a testvérek tartoznak ehhez a közösséghez, akik irgalmas szívet hordoznak a keblükben.

Miről van szó? Talán az Irgalmasoknak az olasz elnevezése még hozzáad valamit ehhez az általános fogalomhoz. Olasz nyelven a Betegápoló Irgalmas Rendet így nevezik: “A jót tevő testvérek.”

Az irgalmasság és a jóttevés összetartozik.

Ez a mai vasárnap ebben a kérdéskörben ad eligazítást nekünk, mert a mi hívő felfogásunk szerint minden egyes embernek irgalmas szívű emberré kell válnia. E nélkül emberek nem tartozhatnak egymással össze. Erről Imre és Sári nagyon sokat beszélhetnének és még sokan mások, akik itt vannak.

Azt hallottuk: “Megesett rajta a Szíve.”

A Szentírásban több alkalommal előfordul ez a szóösszetétel. Amikor Jézus előtt egy hatalmas tömeg gyűlt össze, akik napok óta kitartottak a közelében és hallgatták őt, akkor a szent író szerint: “Látván őket Jézus, *megesett rajtuk a szíve*, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok.” A válasz döntő: “Meggyógyította betegeiket és sok mindenre tanította őket.”

Egy másik esemény a Bibliából. Amikor a vak meghallotta, hogy Jézus ott megy el, ahol ő koldult, kiáltozni kezdett Jézus után: “Dávid fia, könyörülj rajtam!” A szent író: “*Megesett*

rajta a Szíve!.” A válasz: “Meggyógyította őt.” Egy harmadik jelenet a Bibliából. Amikor az özvegyasszony egyetlen fiát kísérte ki a temetőbe, a menettel Jézus is találkozott. Az asszony sírt. A válasz: “*Megesett rajra a Szíve és föltámasztotta az ifjút.*”

Az emberi személyiség legbensőbb magja a szív.

Nagyon lényeges kérdésekről van itt szó. Azt mondtam, egy Irgalmas Rendi templomban vagyunk. Istenes szent János Atyánk Jézus Krisztus példájára figyelt, mint ahogy minden hitbéli embernek Jézus példájára kellene figyelnie. Jézus példája megérintette az ő szívét és egy nagyon fontos utalást tesz: “*Az emberi személyiség legbensőbb magja a szív.*” Nem az értelem, a szív.

Sajnos a modern ember egyik legnagyobb problémája ebből származik: imádja az agyát. Túl magabiztos lett, mert ismeretei növekedtek. Túl magabiztosak lettünk, mert sokan tanultunk. Ezek rossz irányba vittek bennünket. *Egymás közeléből elvittek bennünket.* A Szentírás figyelmeztet erre:

Vigyázzatok a szívetekre, hogy meg ne keményítse a világ.

Miért fontos ez? Istenes szent János példájára érdemes figyelni, mert egészen új szemléletet honosított meg a világunkban, mind a gyógyítás, mind a keresztény élet szempontjából. Mit jelent ez? Azt jelentette: Istenes szent János Atyánk a szív felől közelített a betegek felé, mert fölismerte, hogy a betegeknek elsősorban a mi szívünkre van szüksége. Annak az első ispotálynak, amit ő kezdeményezett – ez a legjobb megközelítés, - ezt írta a kapujára: “*A szív parancsaira, mert a szív az ember olyan hangjait is meghallja, amit az értelem nem.*”

Gondoljunk csak arra, amikor valamilyen problémával találkozunk, ha azt nagyon az ***értelem felől*** közelítjük meg, akkor az esetek többségében nem teszünk semmit, mert annyi érvet tudunk felsorakoztatni, hogy miért nem, hogy egyszerűen tétlenek leszünk.

Viszont ***ha a szív hangjára hallgatunk***, akkor az ember azonnal mozdul. Mire jutunk, az egy másik kérdés. Ezzel nem is biztos, hogy nagyon számolni kell. Nem biztos, hogy ez mindig a kibontakozást jelenti, jelenthet kudarcot is.

De egy biztos, csak a szív felől lehet elindulni a másik ember felé,
mert a másik embernek a szívünkre van szüksége,
a kezünkre van szüksége, a mi tetteinkre van szüksége ahhoz,
hogy megtapasztalja, mit is jelent a szeretet.

Ez a pap meg ez a levita, akik mentek az úton Jeruzsálem felől Jerikó felé, látták ezt az embert és mégse látták,

mert az ember igazából jót csak a szívével lát.

Tovább mentek.

Ahhoz, hogy az ember meg tudjon állni,

ahhoz, hogy az ember közösséget tudjon létesíteni a másik emberrel,

ahhoz egy pár kérdést tisztázni kell magunkban.

Az első: Nem elég a tudás.

Az evangéliumból hallottuk, ez az írástudó tudta a feleletet. “Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből és szeresd felebarátodat, mint magadat.” Tudta a feleletet. *Nem elég a tudás!*

A mi hívő tudásunkra is vigyázzunk.

Legyünk nagyon óvatosak, mert nagy kísértésben vagyunk, hogy tudjuk mit jelent szeretni az Istent, de úgy szeretni a felebarátot mint önmagunkat, ez már kétséges. Könnyű szeretni az Istent, akit nem látunk. Mi hívő emberek igen sokszor abba a hibába esünk, mint aki a napba néz. Ha ebbe a mai sugárzó napba beletekintünk, akkor szinte elvakulunk és a közvetlen közelünkben lévő tárgyakat nem is látjuk. Igen sokszor a mi hívő tudásunk ezt a hibát eredményezi. Látjuk az Istent.

***Nagy szavakat mondunk az Istenről,
csak éppen a körülöttünk lévőket nem látjuk.
Épp a körülöttünk lévőket nem vesszük észre.
Érdemes ezen egyszer elgondolkodni, mert nem elég a tudás.***

A másik: Miképpen lehet az emberből felebarát?

Mit olvasol a törvényben? Törvénytudó volt. Mi általában ismerjük a törvényeket. Csakhogy azt is tudjuk, hogy azért gyártanak kikapukat, hogy a törvényeket kikerülhessék. Mi törvénytudók ilyen ügyesek vagyunk. Nem elég a törvény tudása. Ezekben az utóbbi napokban különösen sokat elmélkedem. Most egy csomó új törvényt hoznak a parlamentben, egy csomó új kezdeményezésről hallunk, előírásokról, szabályokról. Mind-mind arról szól, hogy valami újat akarnak kezdeni.

Testvérek! Nem elég a lelkesedés. Nem elég új törvényeket hozni. Nem elegendő új szabályokat, előírásokat papírra vetni, mert minden bennünk dől el. Minden azon múlik, hogy nekünk milyen a szívünk. Vigyázzunk a szívünkre,

***mert a szívünk diktátuma szerint dől el az,
hogy miképpen lehet az emberből felebarát?***

Amíg arról beszélünk, hogy emberek közössége, addig nagyon de nagyon messze vagyunk az élet igazságától.

Ha arról tudnánk beszélni, olyan emberek közösségéről,

- mint mondjuk ez a templomi közösség, de menjünk inkább vissza, a családok közössége, különböző egyesületekben lévő emberek, különböző szervezetekhez tartozó emberek, egy nemzethez tartozó emberek, vagy az emberiség egész nagy családjára gondolok, -

ha arról tudnánk beszélni,

hogy ezek az emberek egymásnak felebarátai, akkor már van fény.

Akkor már van egy aprócska fény, amely mutatja az irányt, az előrevivő irányt.

Ez a történet erről is szól: Egy ember

Ezen is el kell gondolkodni. Nem tudjuk ki. Egy ember, akárki. Ez lehet egy zsidó, lehet egy szamaritánus, lehetett egy akármilyen népnek a fia. Egy ember. Megesett rajta a szíve a szamaritánusnak. Itt a válasz.

Az írástudó, aki jól tudta az írásokat, ismerte a törvényeket, föl is mondta a választ, csak éppen az életét nem ez határozta meg. Jézus ezt mondja neki: "Menj és hasonlóképpen cselekedjél."

Az, hogy megesisik rajta a szíve ez azt jelenti, hogy az embernek van felelete, van válasza a másik ember számára. Azáltal lesz egy emberhez közöm, - akárkihez, mindegy, hogy milyen népnek a fia, mindegy, hogy kiről van szó, - **ha vele jót cselekszem**. Ha nem, akkor megmarad a névtelenek tömegében. Tömegről lesz szó, nem pedig emberek közösségéről.

Emberek közösségét azok alkotják, akiknek közük van egymáshoz.
Ezt azzal fejezhetjük ki, hogy irgalom van a szívünkben.
Azzal fejezhetjük ki, hogy tudunk érte tenni, éppen azt, amire szüksége van,
és éppen én, akivel összehozta őt az élet.

Testvérek!

Sok mindent kellene tisztázni a gondolkodásunkban, az életünkben.
Ezért fontosak a vasárnapok.
Ezért fontosak az Írás szavai, mert nincs más eligazítás.
Itt az Élet könyvében mindenki megtalálhatja a választ, ha akarja.
Azt kívánom a testvéreknek, hogy minél több felebarátjuk legyen.
Minél több emberrel találkozzanak össze, mert a lelkük kész a segítségre.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most ebben az imádságban különösképpen is gondoljunk azokra az emberekre, akik áldozatosságuk révén közösségépítők. Akik felebarátjukká teszik az embereket. Általában ezeknek az embereknek a nevét jegyzi meg a világ. Eskettem számtalan házaspárt. Most, hogy ennek a házaspárnak az ünnepén külön is imádkozom értük, összetartozom velük, ez azért van, mert sok olyat tettek, amit más nem.

Ma szent Benedek ünnepe van. Azért emlegetjük, mert Európáért talán a legtöbbet tette. Itt is vannak a templomban most is olyan emberek, akik nagyon sokat tesznek azért, - vagy már meghaltak, de sokat tettek azért, - hogy az emberek közösségben legyenek. Ahol az embereknek közük van egymáshoz. Ahol az emberek összetartoznak az együttgondolkodásban az egymásért hozott áldozatok révén. Kérjük a magunk számára is ezt a kegyelmet, mert ez ad értelmet az életünknek.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Részesültünk ajándékaidban Istenünk. Kérve kérünk, hogy valahányszor bemutatjuk ezt az áldozatot, növekedjék bennünk üdvösségszerző kegyelmed, Krisztus a mi Urunk által.

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Testvérek! Gondoljunk arra, amit az imádságból is kihallhattunk, hogy ma szent Benedek, Európa térítőjének az ünnepe van. Köszönjük meg az ő áldozatos evangelizációját. Hiszen Európa új arculata neki köszönhető.

+ **Á L D Á S** +